

[Miljøministeren]

kommunale selvstyre finder sted inden for lovgivningens rammer. Jeg skal i denne forbindelse understrege, at der ikke er tale om, at planstyrelsen uden videre kan underkende et amtsråds beslutning. Planstyrelsen har som opgave at forberede min afgørelse af sager om bl.a. store varehuse i forhold til regionplanlægningen. Men det er naturligvis mig, som træffer den endelige afgørelse.

Jeg er opmærksom på, at der i disse år foregår strukturændringer inden for detailhandelen, som kan medføre et forringet serviceniveau i lokalsamfundene for særlig den ikke-mobile del af befolkningen. Jeg vil derfor kontakte industriministeren, for at vi sammen kan drøfte mulighederne for eventuelle lovinitiativer, som kan sikre, at den ikke-mobile del af befolkningen ikke lades i stikken ved disse strukturændringer.

Spm. nr. S 75

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (11/10 85) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Vil ministeren i fortsættelse af ministerens besvarelse af 1. august 1985 af spørgsmål nr. S 1476 og 1477 om fordelingen af bevillingen til kunstnerisk udsmykning af statens bygninger samt om muligheden for at oprette en samling diapositiver af de kunstværker og udsmykninger, hvortil der i årenes løb er bevilget penge fra Statens Kunstfond eller fra den særlige 1 pct.s bevilling, oplyse, hvornår de lovede udtalelser fra Statens Kunstfond kan forventes at foreligge?«

Svar (18/10 85):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg henviser herved til mine svar på spørgsmål nr. S 1476 og S 1477 af 17. oktober 1985, hvori de pågældende udtalelser er indeholdt.

Spm. nr. S 76

Til *undervisningsministeren* (11/10 85) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvad er ministerens reaktion på, at døve langtidsledige forhindres i at modtage uddannelsesstilbud, fordi de ikke kan få bevilget tolk i uddannelsestiden?«

Begrundelse

Det fremgår af en artikel i Kommunalarbejderen 1985, nr. 10, at døve langtidsledige udsættes for grov diskrimination, når de skal i uddannelse eller arbejde efter den nye jobtilbudsordning. For at få en uddannelse er de døve nemlig nødt til at have en tolk, og en sådan er der ifølge døvekonsulenten i Århus amt, Erna Hindsgaul, ingen der vil betale. Hverken i kultur-, social- eller undervisningsforvaltningen i amtet har det været muligt at få udgiften dækket. Den eneste udvej er så, at kommunen betaler tolken efter bistandsloven, § 42, men i det tilfælde kræver socialforvaltningen, at den døve først har brugt alt, hvad hun/han måtte have af formue.

Om sagen forholder sig helt så grelt i andre amter, kan spørgeren ikke sige. Man har lov til at håbe, at det ikke er tilfældet. Men det må alligevel fastslås, at det må være en samfundsopgave at støtte hørehandicappede med tolkebistand på alle områder, også på dette, og at den regering og de ministre, der står bag loven om uddannelsesstilbud til langtidsledige, må sikre løsning af et problem som dette, der set i forhold til hele problemkomplekset kan være lille, men som er af altafgørende betydning for dem, som diskriminationen rammer.

Svar (18/10 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det samme spørgsmål er stillet til arbejdsministeren og socialministeren. Jeg kan henholde mig til socialministerens besvarelse, idet jeg dog herudover kan oplyse følgende:

Det indgår i undervisningstilbud på handelsskoler og tekniske skoler, at elever, der måtte have brug for særlig støtte for at kunne få udbytte af undervisningen, får en sådan pædagogisk støtte. I overensstemmelse hermed vil der inden for de budgetterede rammer også kunne tilbydes deltagere i de særlige uddannelsesstilbud for langtidsledige en sådan specialpædagogisk støtte.

Hvis tilsvarende tilfælde skulle opstå på kurser for ledige under de videregående uddannelsers område, vil man undersøge mulighederne for at løse de problemer, som en døv deltager i et kursus vil møde.